

thingets Side. — Vender jeg mig dernæst til den Dagsorden, som var foreslaaet af Flertallet af Landsthingets Udvalg i den paagjældende Sag, til hvilket Udvalgsflertal jeg havde den Være at høre, saa troer jeg heller ikke, at den ærede 3die Landsthingsmand for 1ste Kredts (Brock) eller nogen Anden deri let skal kunne finde nogen Støtte for Forsøgene paa ad indirekte Veie at fremtvinge Selveiendom, idetmindste ikke paa Sagens nuværende Standpunkt, og ikke paa den Maade, hvorpaa man har begyndt at gjøre slige Forsøg. Hvad blev der udtalt af Udvalgets Flertal i den Dagsorden, som i forrige Samling i den nævnte Sag blev tagen tilbage overfor Regeringens bestemte Modstand? Der blev i dens 3die Indstillingspunkt for det Første udtalt, at man opfordrede Regeringen til nærmere at undersøge Forholdene paa de Godser, hvor der havde vist sig Utilbørlighed til Salg paa antagelige Betingelser. Men nu spørger jeg først, og det særlig med Hensyn til Tiden, hvorpaa den foreslaaede indirekte Dvang forsøges anvendt. Ere disse Undersøgelser da blevne foretagne? Og hvilket Resultat have de i saa Fald givet? Og, dersom de ere blevne foretagne, hvorfor er saa ikke Resultatet af dem blevet forelagt for dette Thing, som i forrige Samling netop stod i Begreb med at begjære dem foretagne af Regeringen og kun fræveg sit Forlangende derom overfor den daværende Indenrigsministers bestemte Modstand? Forlangendet fra Landsthingsudvalgets Flertals Side i forrige Samling var altsaa først: „Undersøg, hvad der forhindrer Selvetendoms Fremme paa de omtalte, ofte nok udpegede Godser, hvor Selveiendom ikke hidtil har været fremmet.“ Men naar denne Undersøgelse havde fundet Sted, hvad ønskede Udvalgets Flertal saa? Ja, saa opfordrede det Regeringen yderligere til „efter Udfaldet af denne Undersøgelse at tage under Overveielse, om nye Lovbestemmelser kunde træffes til at modvirke slig Utilbørlighed.“ Jeg troer, at alene dette ligger i selve de brugte Ord, men, dersom der behøvedes yderligere Dplysning om, hvad der skulde forståes ved disse Ord, saa vilde jeg ialt Fald kunne henvise det ærede Medlem (Brock) til, hvad det nævnte Udvalg

Ordfører iøvrigt havde udtalt i selve Betænkningen. Det fremgaar nemlig klarlig deraf, at, hvad der dengang var Tanken, det var kun at lægge Trykket der, hvor Trykket behøvedes, nemlig paa dem, som hidtil havde vist sig uwillige til at sælge. Men nu maa jeg spørge: Ramme ikke alle de Bestemmelser, som senere have været foreslaaede, alle Godseiere iflæg, og ramme ikke en hel Del af dem endog nærmest og haardest netop de Godseiere, der ere vilige til at sælge? Jeg troer altsaa ikke, at man med nogen Skjægge af Grund kan til Støtte for de Forsøg, der i denne Samling gjøres paa ad indirekte Veie at fremkalde Selveiendom — Forsøg, som jeg derhos, dersom Forslagene bleve ophøvede til Lov, troer vilde vise sig fuldstændigen at forfølge det Maal, som man har sat sig — jeg siger, at jeg ikke troer, at man til Støtte for dem paa ingen Maade kan paaberaabe sig den Dagsorden, som det i forrige Samling i Landsthinget nedsatte Fæsteudvalgs Flertal foreslog Thinget, og som det kun tog tilbage overfor Regeringens Modstand, ligesom man da i ethvert Tilfælde ikke kan paaberaabe sig den, førend de Dplysninger, som deri bleve krævede, ere blevne indhentede og foreligge. Jeg troer, at naar man mener at kunne sige, at der ved de nu foreliggende Forslag er taget Hensyn til, hvad Landsthingets langt overveiende Flertal stemte for ifjor, ja, naar man endog gaaer et Skridt videre og troer for disse Forslag at kunne paaberaabe sig, hvad Landsthingets Udvalgs Flertal indstillede i forrige Samling uden at faa det vedtaget, saa har man naaet langtudover Grændsen for, hvad man paa nogen Maade er berettiget til at paaberaabe sig eller berettiget til senere hen at anfage har været Landsthingets Mening. — Det er jo dog noksom bekjendt, at endog saa det Æneste, som man maaffe vilde kunne paaberaabe sig, nemlig Betænkningen fra forrige Samling, kun indtil en vis Grad er paavirket af de enkelte Medlemmer af Udvalget, idet den væsentlig er Ordførerens Værk. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, veed jo fuldt saa vel som nogen Anden, at dette næsten altid er Tilfældet, da han selv hyppig staaer som Ordfører for Udvalg i dette Thing. I den nævnte Betænk-